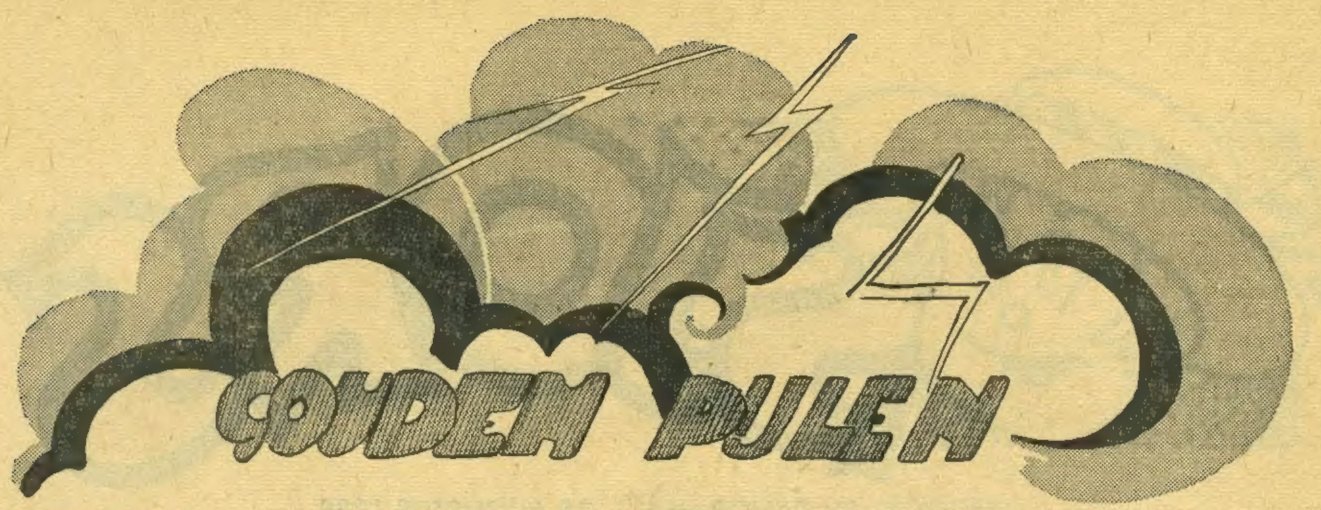
SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 25 AUGUSTUS 1938

MOEDER HEEFT TOCH NIET VERGETEN ONS BAD KLAAR TE MAKEN!

GOUDEN PIJLEN

WIM was trots op zichzelf. Hij had een hele vacantiedag besteed aan het vervaardigen van een boog en pijl en nu was hij er mee klaar.

De boog was net zo groot als hij zelf en aan het ene uiteinde van de pijl zat er aan drie kanten een stel prachtige veertjes.

Eerst had hij gedacht een pijl met een punt te maken, maar dat leek hem bij nader inzien toch een beetje te gevaarlijk. Vader hield niet van die waaghalzerijen en daarom had kleine Wim die spitse punt maar vervangen door een kleine vingerhoed, waarin hij zijn pijl had weten vast te klemmen.

Dan had hij een paar lege blikjes op de schutting gezet, zo op een afstandje naast elkaar en zijn eerste schot was werkelijk raak geweest. Wim had het uitgegild van plezier en Waf, de terrier, was over de schutting gewipt om het blikken slachtoffer te gaan halen.

Wim was nog geen acht jaar en in zijn jonge verbeelding liet hij mensen en dingen soms een rol spelen die met de werkelijkheid niets te maken had, maar Wim toch oneindig veel pret bezorgde. Van de houten latten der schutting maakte hij volbloedpaarden en van zijn blikken bussen moordlustige Indianen of rovers, die zijn blokhuis omsingelden en alleen in bedwang werden gehouden door zijn boog en pijl.

Zo bracht Wim een hele tijd door met mikken en schieten en Waf met het aanbrengen van de slachtoffers en later ook van de pijl.

Toen hij zijn paarden en Indianen allemaal had neergeknald, stapte hij het veld op in de richting van de bossen.

Het was zwoel, drukkend weer en Waf liet zijn tongetje uit zijn bek hangen, want net als Wim had Waf het verbazend warm.

De lucht, die er eerst staalblauw had uitgezien, begon donkerder tinten aan te nemen. Heel in de verte schemerde er zelfs iets rozigs door en hoe langer Wim er naar keek hoe zekerder hij overtuigd geraakte dat ze, daarginds in de verte, bergen op elkaar aan het stapelen waren en op die bergen burchten met reuzengrote torens en muren.

Maar het gekste van al vond Wim, dat het gevaarte voortdurend bewoog en verschoof.

„Nooit tevreden over hun werk," dacht Wim, „waarom moeten ze dat ieder ogenblik veranderen? Het is toch mooi zo."

Hij legde zijn boog en pijl neer en ging in het gras liggen met de handen onder zijn hoofd. Het rommelde ergens in de verte en Waf spitste zijn oren. Hij kende het geluid en keek zijn baas vragend aan.

Maar zijn baas glimlachte en bleef liggen.

„Ze gieten aardappels uit over de zolder, Waf," zei Wim. „Hoor je hoe ze over de planken bolderen? Pak ze, Waf. Toe, pak ze."

En Waf blafte en sprong rond en hapte naar wat grasprieten die zijn oren kietelden.

Toen kliefde 'n bliksemstraal het gevaarte van bergen en torens en Wim sprong recht.

„Dat was prachtig," zuchtte hij. „Sjonge, sjonge, was me dat een kanjer van een pijl, een gouden pijl. Ik wou dat ik zo'n boog en zo'n pijl had om mee te mikken."

De pijl was ergens in het oosten terechtgekomen en het duurde geen minuut of van de tegenovergestelde kant kwam het antwoord in de vorm van een hele bundel pijlen tegelijk.

Waf huilde zachtjes, maar Wim was in de wolken. Hij pakte Waf bij zijn nekvel en schudde hem lachend heen en weer.

„Zag je dat, Waf? Ze hebben elkaar de oorlog verklaard, jongen, nu zal je wat beleven. Ze beginnen elkaar te beschieten met gouden pijlen. Waf, wat zou je er van denken, als we probeerden een paar van die gouden dingen te bemachtigen? Heb je gezien dat ze allemaal in de grond terechtkomen? Als we er eens heengingen en keken of we ze niet kunnen vinden, Waf? Je hebt zo'n scherpe speurdersneus. Jij speelt 't wel klaar. Kom, Waf."

Waf vroeg niet beter dan rechtsomkeert te maken, maar toen hij zag dat zijn baas geen aanstalten maakte om huistoe te gaan, liet hij een zacht gejank horen en liep aarzelend achter Wim aan.

„Zoek, Waf," spoorde Wim hem aan. „Dan krijg je wat lekkers voor elke gouden pijl die je naar je baas brengt."

En Wim trok verder, steeds verder, de bui tegemoet. Hij besefte het grote gevaar niet waaraan hij zich blootstelde. In zijn levendige verbeelding zag hij alleen al dat blinkend goud, die bergen en torens en hij keerde zelfs niet tot de werkelijkheid terug, toen de eerste zware droppels begonnen neer te komen.

De gouden pijlen snorden nu door de lucht van drie kanten tegelijk. En meegesleept door het overweldigend mooie tafereel legde Wim zijn pijl op de pees en schoot mee. Maar hij moest een hele tijd zoeken voordat hij zijn pijl weer terugvond en zijn kroesharen waren al druipnat.

Toen opeens een felle straal en op hetzelfde ogenblik een oorverdovend gekraak. Wim stond te trillen op zijn benen en snakte naar adem. Hij zag krijtwit.

„Waf," stotterde hij, „Waf, ik geloof dat ze ons gezien hebben en op ons mikken. Daar is die gouden pijl in de grond gegaan, die kant uit. Kom, even kijken en dan gauw naar huis met de buit."

Na die hevige knal kwam er een betrekkelijk lange pauze. Wim, die de weg totaal kwijt was en op goed

geluk door het bos sukkelde, kwam bij een hoge boom.

„Hier ergens moet het geweest zijn," zuchtte hij. „Zoek, Waf, zoek goed.

Wim bekeek de boom.

De bast was van onder tot boven opengereten en de scheur liep door tot diep in de grond.

„Zie je," riep Wim opgewonden. „De punt van die gouden pijl heeft de schors stukgereten en nu zit de gouden pijl natuurlijk tussen de wortels. Hadden we maar een schop, Waf. Hier moet hij zitten."

Waf besnuffelde de boom, krabde met zijn voorpootjes in de grond en keek naar Wim alsof hij wilde zeggen:

„Ja, wat moet ik nou eigenlijk zoeken?"

„Zoek, Waf," zei Wim. „Het houdt op met regenen. Ik ga een dikke stok zoeken en mee helpen graven."

En terwijl Wim boog en pijl neerwierp en op zoek ging naar een stok om er mee de grond los te woelen, krabde Waf en stak nu en dan zijn druipnatte snoet in de gleuf die hij had uitgekrabd.

De lucht boven de bossen zag er uit als lood. De felle wind joeg de zware wolkentrossen over de toppen van de bomen. Waf krabde en krabde en zijn bovenlijf zat al voor de helft in het gat. Niet dat Waf iets bizonders had ontdekt, maar zijn instinct spoorde hem aan en waarschuwde hem dat hij op die manier een niet te versmaden schuilplaats zou kunnen vinden tegen de regen, de wind en die eigenaardige gouden pijlen waarop Waf helemaal niet gesteld was.

Opeens was Waf helemaal verdwenen en aan de voet van de boom roerde zich niets meer.

Wim, die hoe langer hoe verder was afgedwaald, floot en riep, maar kreeg geen antwoord. Totdat hij het erg benauwd begon te krijgen en luid om hulp gilde.

Het onweer was afgedreven. De laatste regendroppels kwamen naar beneden en bij Wim thuis was men eindelijk tot de ontdekking gekomen dat hij met Waf verdwenen was.

Men ging op zoek en het duurde niet lang of het steeds zwakker wordende gillen trok de aandacht.

Vader zag een tikje bleek, toen hij kleinen Wim, die druipnat was, in zijn armen sloot, maar hij had toen niet de moed om hem een flinke afstraffing te geven.

„Kleine domme jongen," fluisterde hij, „wat heb je ons laten schrikken! En waar is Waf?"

„Daar," zei Wim, en wees toevallig in de goede richting. „Hij is aan het zoeken naar de gouden pijl die ze op ons hebben afgeschoten."

Nu vader bij hem was, voelde Wim al zijn moed terugkeren. Hij worstelde zich los uit vaders armen en liep in de richting van de getroffen boom.

„Daar is een gat," zei vader geschrokken, toen hij zag, welk ontzettend gevaar kleine Wim had gelopen. „Je bedoelt toch niet, dat Waf dáár in zit?"

„Ja," zei Wim. „Hij zoekt naar de gouden pijl."

Vader maakte het gat wat groter. Het ging gemakkelijk, want er was tussen de bovenste wortels van de boom al flink wat uitgegraven. En toen kwam de natte vuile snoet van Waf ook te voorschijn. En toen vader wat beter toekeek, begon hij opeens hard te lachen. Hij trok Waf uit het gat, stak er zijn arm in en haalde er een wild konijn uit. En daarna nog vier heel kleine konijntjes die erg warm aanvoelden. Het grote konijn was dood, vermoedelijk door de gouden pijl getroffen, maar de vier kleine diertjes sliepen als marmotjes en Waf ging er onmiddellijk naast liggen en legde er beschermend zijn voorpootjes over heen alsof hij wou zeggen:

„Die zijn van mij, ik heb ze gevonden!"

Zo liep dit avontuur nog goed af, maar sindsdien heeft Wim alle lust verloren om naar gouden pijlen te gaan zoeken.

Zodra het onweert of ook maar dreigt, gaat Wim naar binnen. En dan ligt Waf bij voorkeur onder de tafel. Want al is hij nog steeds trouw aan zijn vier kleine beschermelingen, toch heeft hij van al die nattigheid zijn bekomst en kijkt hij erg wantrouwend en onrustig als Wim de kant opgaat waar zijn boog en pijl ergens aan een roestige spijker hangen.

V. LATTE

„Hier ergens moet het geweest zijn," zuchtte hij. „Zoek, Waf, zoek goed."

PRINS VALIANT

RIDDER ZONDER VREES

DOOR HAROLD R. FOSTER

PRINS VALIANT — KONING ARTHUR

Achtervolgd door zijn vijanden, vluchtte de koning van Thule met zijn gevolg langs de kust.

Hij slaagde er in aan boord te komen van een logger.

En toen de morgen aanbrak, bevond hij zich in volle zee.

De toen nog half-wilde Britten wilden hem beletten aan land te komen.

Doch ten slotte bereikte de koning de monding van de Theems, waar 'n zware mist over 't water hing.

„Branding in zicht," riep de uitkijk.

Een stortzee sloeg hun boot te pletter en de bemanning werd op het strand geworpen.

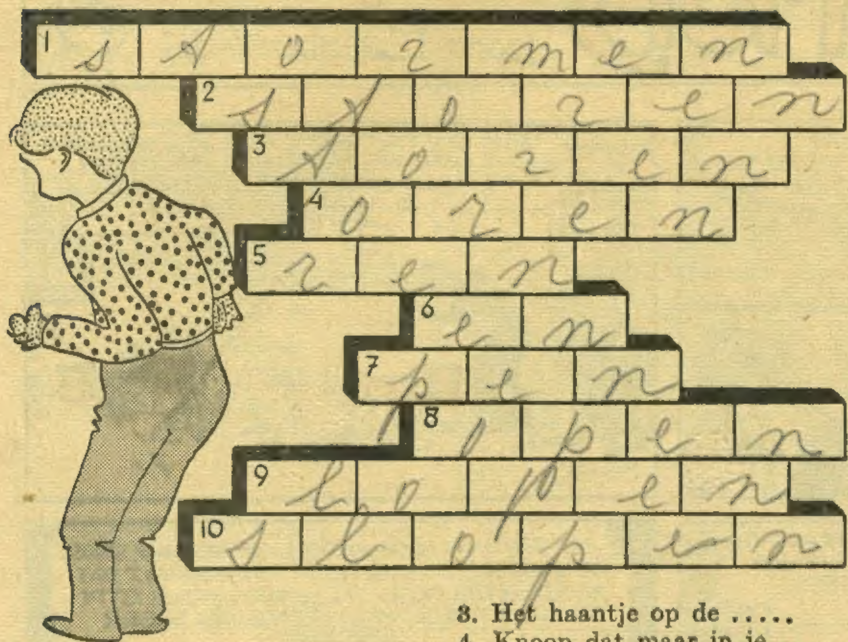
Toen de mist opklaarde, zagen ze dat hun toestand gevaarlijk was. Achter hen lag de zee, voor hen stond de vijandige bevolking.

„We kunnen niet vechten tegen de zee," zei de koning, „maar daar achter die vijanden is land en voedsel," en de koning trok zijn zwaard.

KITTY MUIS EN HAAR HOND
DOOR BRANDON WALSH
OPSCHIETEN, LUILAKKEN! EN VLUG WAT! WANT DIE VLOER MOET BLINKEN ALS EEN SPIEGEL VOOR DAT DE ETENSBEL LUIDT OF JULLIE GAAN ZONDER ETEN NAAR BED!
HAHA, NOU KUNNEN JULLIE WEL WERKEN, HE? IK LAAT ME NIET OP M'N KOP ZITTEN DOOR JULLIE, BEGREPEN? DIE TRUCJES KEN IK.
JA IK HEB MIJN ONTSLAG INGEDIEND. IK KNAAG NOG LIEVER MIJN VINGERS AF DAN TOE TE ZIEN HOE DAT HARDVOCHTIG DING DIE KINDEREN GEWOON AFBEULT.
IK HEB HAAR NOOIT ANDERS GEKEND MAAR SINDS DIE WAARZEGSTER HAAR HEEFT WIJSGEMAAKT DAT ZE DOODONGELUKKIG ZAL WORDEN, INDIEN KITTY BIJ HAAR TERUGKOMT, IS HET NOG VEEL ERGER GEWORDEN.
WIE IS DIE KITTY MUIS? EN WAT HEEFT DAT MET WAARZEGSTERS TE MAKEN?
KITTY IS HET KLEINE MEISJE DAT ONLANGS IS GEVLUCHT EN NU HEEFT EEN WAARZEGSTER DE DIRECTRICE WIJSGEMAAKT DAT ZIJ WEET WAAR KITTY IS.
MAAR ZE HEEFT ER BIJGEVOEGD DAT HET IN DE STERREN STAAT GESCHREVEN DAT ER EEN GROOT ONGELUK OVER HET GESTICHT ZAL KOMEN, INDIEN KITTY HIER OOIT TERUGKOMT.
PUK, BEN JE NIET BLIJ DAT WE WEG ZIJN? WAT ZIJN MENEER EN MEVROUW ROODVELD GOEDE LUI, PUK. EN OOK DE MUILEZELS ZIJN ONTZETTEND LIEF, WANT ZE HEBBEN GRAAG DAT IK HEEL EVEN OP HUN NEK KLOP.
WAT IS HET HIER RUSTIG EN HEERLIJK, PUKKIE. IK BEN HET GESTICHT EN MEVROUW HARDHART AL VERGETEN. IK HOOP DAT ZE ONS NOOIT TERUGVINDT, WANT IK ZOU HET ECHT NAAR VINDEN TERUG TE MOETEN NAAT 'T GESTICHT. DENK JE OOK NIET?
COPYRIGHT: OPERA MUNDI
N. AFONSKY

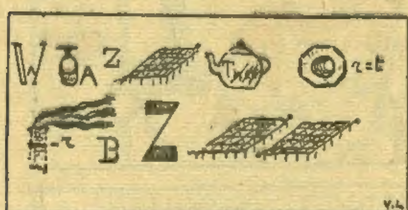
BONT ALLERLEI

Muurpuzzle

Je vult in elke steen van dit muurtje één letter in, op elke steenrij een woord. De woorden tot en met nummer 6 bestaan uit de letters van het voorgaande woord min een letter; de woorden nà 6 uit de letters van het voorgaande woord plus een letter. De betekenissen der woorden zijn:

1. Hevig waaien.
2. Men moet nooit iemand in zijn werk ......
3. Het haantje op de .....
4. Knoop dat maar in je ....
5. De kippen zijn in de ...
6. Oom .. tante zijn gekomen.
7. Die ... schrijft zeer slecht.
8. De kelk van de bloem is ....
9. Als je die bus wilt halen, moet je hard ......
10. De eigenaars laten dat huis ......

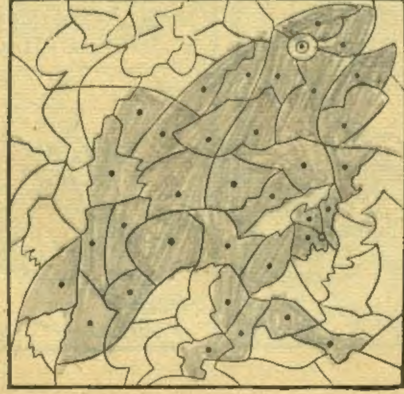

Spreekwoordrebus 1

We beginnen thans een geheel nieuwe serie rebussen, die elk een bekend Nederlands spreekwoord voorstellen. Hier hebben jullie No. 1. Om jullie op dreef te helpen, willen we verraden, dat dit spreekwoord betrekking heeft op iets, dat men begint en dient door te zetten. Een goed begin is geld waard, mits men doorgaat. Dus....?

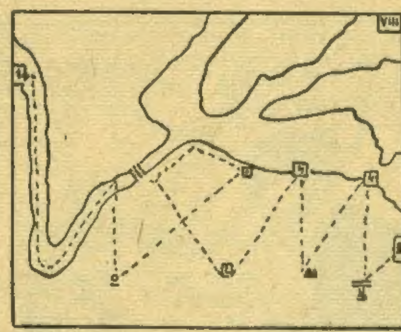
Goede vangst

Vissen jullie ook graag? Nou, daar hield Pummeltje ook wel van en in de vacantie ging hij haast elke dag hengelen. Natuurlijk ving hij ook wat; wat denken jullie! Geloven jullie 't niet? Nou, neem maar eens gauw een kleurpotlood en geef alle vakjes met een punt erin een tintje. Dan zien jullie wat Pummeltje heeft gevangen.

Oplossingen vorig nummer

SPOORZOEKER No. 8

REKENPUZZLE

Om in elke strook 17 te kunnen tellen, had men de getallen van 1 tot en met 9 als volgt moeten rangschikken:

Op strook I (van de top van de driehoek tot links onderaan): 3 - 7 - 6 - 1. (Samen 17).

Op strook II (van de top van de driehoek tot rechts onderaan): 3 - 8 - 4 - 2. (Samen 17).

Op strook III (van links naar rechts): 1 - 9 - 5 - 2. (Samen 17).

DRIE-WOORDEN-REBUS 38

1. Pasklaar (P-as-k-la-a-r).
2. Pincher (p-in-c-h-e-r).
3. Pachter (p-acht-e(i)-r).

RAADSELRIJMPJE

Wie zijn we: Lucifers.

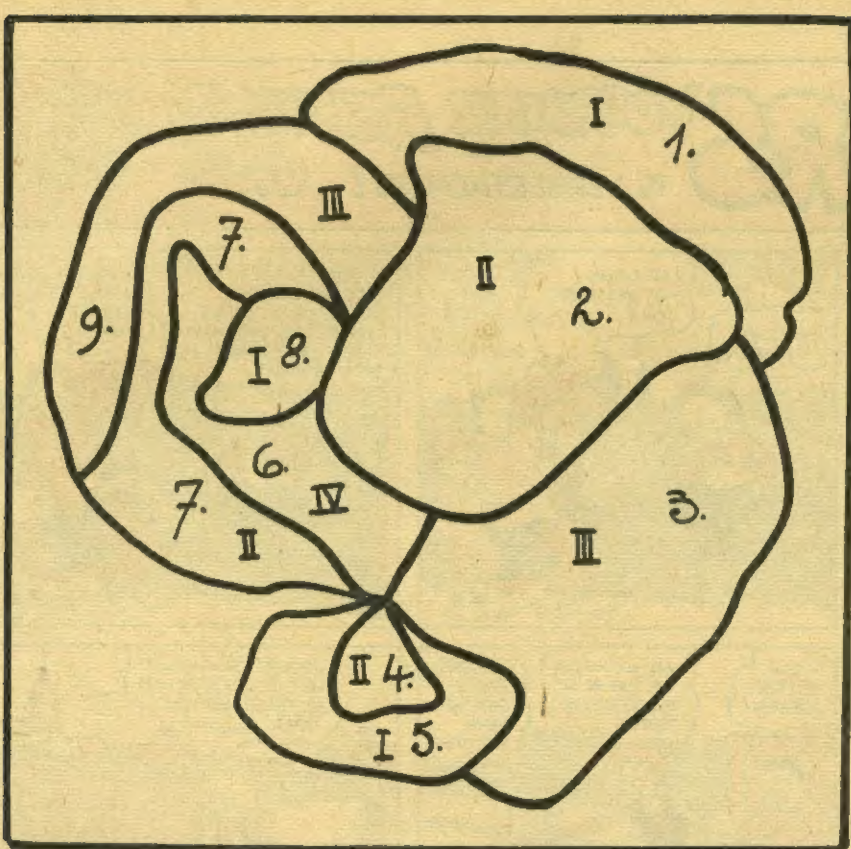

Drie-woorden-rebus 39

Het eerste woord is een zelfstandig naamwoord en betekent iemand die een ander steunt.

Het tweede betekent een vraag die iemand in de war kan brengen.

Het derde zegt men, als men door een stormaanval iets probeert te bemachtigen.

KLEUREN VAN KAARTEN

Veronderstel eens, dat je 'n kaart moet kleuren, d.w.z. dat je elk land van zo'n kaart een andere kleur moet geven om het te onderscheiden van zijn nabuur. Hoeveel kleuren zou je in totaal nodig hebben voor alle gevallen, die zich kunnen voordoen?

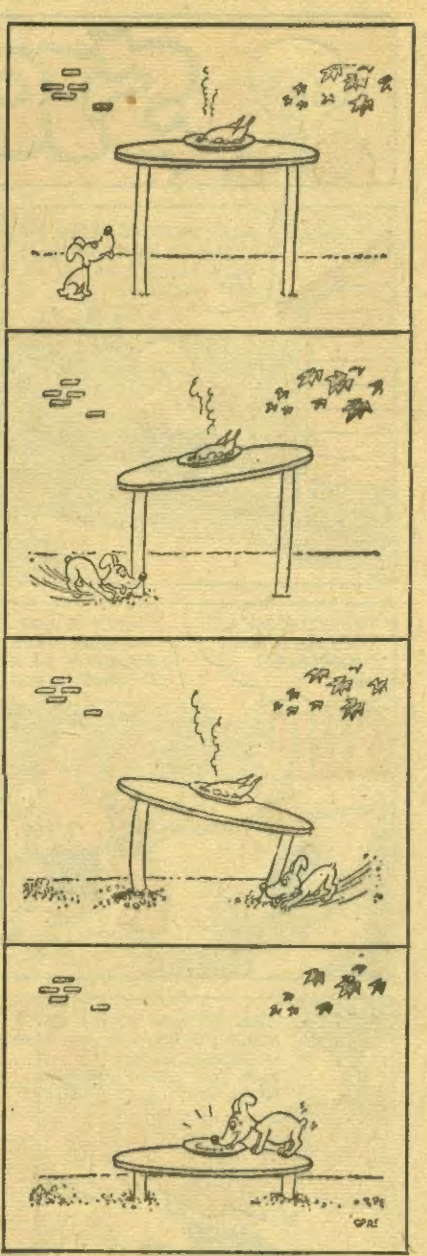
Vier. Dat lijkt onmogelijk en toch is het zo. Onverschillig hoeveel landen of grenzen er zijn, en hoe die landen of grenzen liggen.

Nemen we dus een voorbeeld. We maken een kaart van, laten we zeggen: negen landen. Aangegeven door de cijfers van 1 tot 9. We beschikken dus over 4 kleuren om die 9 landen een tintje te geven en twee dezelfde kleuren mogen elkaar nergens raken.

De Romeinsche cijfers geven aan hoe je vier verschillende kleuren moet aanbrengen. En zoals je ziet, raken dezelfde kleuren elkaar nergens, ofschoon alle negen landen een tintje hebben.

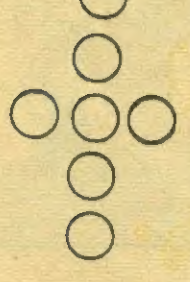
Probeer dat nu maar eens met andere vormen en nog meer landen.

KLEIN MAAR SLIM!

Een klein kunstje

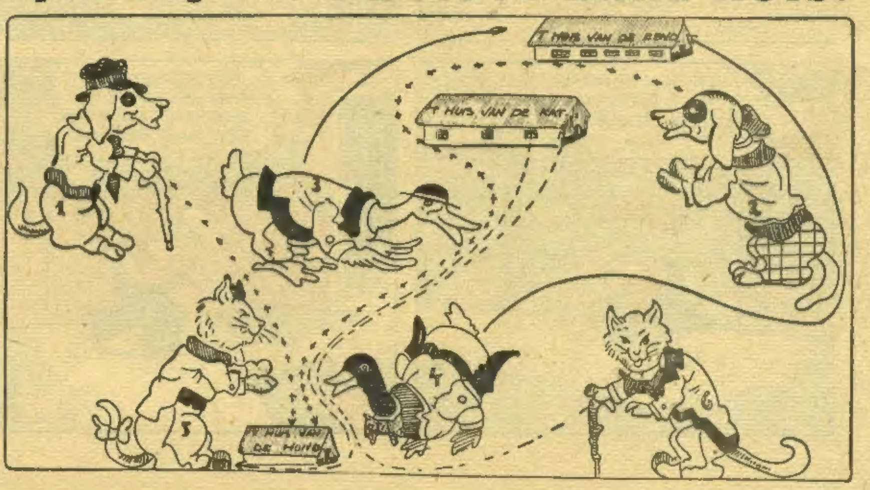
Hier zijn zeven plaatjes in de vorm van een kruis. Vraag aan je vriendjes of zij door het verleggen van t w e e plaatjes een kruis kunnen vormen met vier e v e n l a n g e armen.

Volgende week zien jullie bij de oplossingen op bladzijde 6 wel hoe 't moet.

Maar probeer het intussen zelf maar eens te vinden.

Oplossing: HOE KOM IK NAAR HUIS?

SJORS
VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB
IS VERGEETACHTIG!
22
ALLES LOOPT ME TEGEN MIJN AUTO KAPOT, EN SUZIE BEKIJKT ME NIET MEER!
HALLOH LUIDJES!
ZEG SJORS, WAT MANKEERT JOU?
JE ZET EEN GEZICHT ALS EEN OORWURM!
HEBBEN JULLIE DAN NIET GEHOORD VAN DAT VRESELIJKE AUTO-ONGELUK WAT ME OVERKOMEN IS MIJN HELE WAGEN IS AAN DIGGELS!
WAAROM BOUW JE NIET EEN NIEUWE WAGEN?
DAT ZOU IK OOK WEL DOEN, ALS IK MAAR ONDERDELEN HAD!
WEET JE WAT! WE GAAN THUIS ZOEKEN OF WE IETS OP KUNNEN DUIKEN!
IK GA METEEN ZOEKEN!
WACHT MAAR, WE ZIJN IN 'N KWARTIERTJE TERUG
HOERA! JULLIE ZIJN NOG EENS VRIENDEN!
OOOOH! DAAR SLAAT HET ZES UUR IK HAD AL THUIS MOETEN ZIJN!
DÀÀR ZAL WAT VOOR ME OP ZITTEN. 'T IS NOG MINSTENS EEN KWARTIER LOPEN NAAR HUIS!
ALS IK NU OVER HET LAND VAN BOER JAPIKSE GA, SNIJD IK EEN HEEL STUK AF!
WEL JA, JE MOET MAAR BOFFEN!
DAT KAN ER NOG NÈT BIJ, 'N SCHEUR IN MIJN BLOUSE!
KRAK!
NOU GOED UITKIJKEN, MISSCHIEN KOM IK NOG ONBEMERKT DOOR DEN STAL NAAR BINNEN!
WAT HEB IK NOU AAN ME PET HANGEN? BEN JIJ AL THUIS?! JE MOCHT TOCH LATER THUISKOMEN OMDAT JE OOM EN TANTE VANDAAG UIT ZIJN!
OEI-OEI! DAT WAS IK HELEMAAL VERGETEN!